

BLOKKI

2/2010

NOKKAHUILU JA
INTERNET

TUNNELMIA
TAPAHTUMAPÄIVÄSTÄ

SUZUKIA
NOKKAHUILULLA

TÄSSÄ NUMEROSSA:

Puheenjohtajan nuija	3
Nokkahuilu ja internet	4
Tapahtumapäivässä soitettiin yhdessä	8
Eija Puukko teki pohjoismaista nokkahuiluhistoriaa	10
Nokkain – nokkahuiluharrastaja törmäilee musiikin maailmassa	14

**Suomen
nokkahuiluseura ry**

BLOKKI

Suomen nokkahuiluseura ry:n lehti

2/2010

29.10.2010

Päätoimittaja Anna Saunamäki

sihteeri@nokkahuilu.fi

www.nokkahuilu.fi

Puheenjohtajan nuija

Lehtien pudotessa maahan ja aamujen alkaessa pakastua on mukava muistella kevään ja kesän lämpöä ja menneitä tapahtumia. Suomen nokkahuiluseura ry:n keväällä järjestämä tapahtumapäivä oli iloinen ja tiivis tapahtuma, joka keskittyi yhtyesoittoon. Englantilaisen Fontanella-nokkahuilukvartetin ja lehtori Pekka Silénin pitämät workshopit saivat sopivasti osallistujia ja palaute oli positiivista. Syksyn aikana seuran hallitus on suunnitellut seuran uusien internet-sivujen ulkonäköä ja sisältöä ja tätä lehteä lukiessasi uudet sivut ovat valmiina ja luettavissa osoitteessa www.nokkahuilu.fi. Sivujen ulkoasusta ja koodauksesta vastaavat Melanie ja Juska Wendland.

Tämän lehden teemana on nokkahuilu ja internet hieman laajemminkin. Itse olen hyödyntänyt internetiä työssäni jo monta vuotta ja tässä lehdessä nostan esille muutamia nokkahuilistille tärkeitä sivuja. Otan myös mielelläni vastaan teidän löytämiänne, nokkahuiluun liittyviä internet-helmiä.

Nokkahuilurintamalla on ollut melko tapahtumarikasta tänä syksynä. Dan Laurin kävi jälleen Suomessa, tällä kertaa Pietarsaareissa pitämässä mestarikurssia. Vaimonsa Anna Paradison kanssa pidetyn luennon lisäksi Laurin opetti nokkahuilisteja ja muita vanhan musiikin soittajia, mm. barokkiviulisteja. Kurssilla oli hyvä henki ja se oli hienosti järjestetty, toivottavasti saamme tulevaisuudessakin lisää nokkahuilutoimintaa Pohjanmaalle.

Nokkahuilukvartetti Bravade on konsertoinut erittäin aktiivisesti aina Japania myöten ja mm. Pekka Silén on ollut monessa mukana Helsingin seudulla. Myös seuramme jäsenten perustama uusi nokkahuilukvartetti piti ensikonserttinsa Saksalaisessa kirkossa Helsingissä. Pyytäisin kaikkia seuramme esiintyviä nokkahuilisteja ilmoittamaan tulevista konserteista nokkahuiluseuran sähköpostilistalle (lista@nokkahuilu.fi) niin päivitämme tulevat konsertit myös seuran internetsivuille. Muistathan myös ilmoittaa osoitteenmuutoksista sähköpostitse sihteerille, jotta jäsenrekisteri saadaan pysymään ajantasalla.

Suomen nokkahuiluseura ry:n ensi kevään tapahtumapäivä tulee tällä tietoa keskittymään mm. nokkahuilun huoltoon. Uudistettuja internetsivuja tulemme päivittämään vanhoja aktiivisemmin, ja toki Blokki-lehti ilmestyy myös ensi vuonna.

Hyvää syksyn jatkoa kaikille lukijoille,

Eero Saunamäki

Nokkahuilu ja internet

Koonnut: Eero Saunamäki

Internet on loputon suo myös nokkahuiluintoilijalle. Alle on koottu hyödyllisiä sekä vähän viihteellisempiäkin linkkejä nokkahuilusta kiinnostuneille.

<http://www.recorderhomepage.net/>

Kaikkien nokkahuiluintoilijoiden suurin tiedon runsaudensarvi on tietenkin australialaisen Nicholas S. Landerin ylläpitämä Recorder Home Page. Sivuilla on valtavasti tietoa järkevästi jäseneltynä, ja parhaiten sivuista saakin käsityksen avaamalla selaimen ja menemällä itse katsomaan. Muutamana esimerkkinä voisi mainita, että sivuilta löytyy soitinrakentajien, nuottikustantajien, ohjelmisto- ja tekniikkavinkkien ja tapahtumakalenterin lisäksi mm. nokkahuiluaiheinen tietovisa ja historiallisten soittimien tietokanta. Tietokannasta voi etsiä esim. tulevan lomakaupungin nimellä löytyykö paikallisista museoista historiallisia nokkahuiluja ihmeteltäväksi.

Erittäin suositeltava sivusto kaikille, kannattaa varata paljon aikaa sivuston penkomiseen. Siinähan saattaa vaikka innostua...

<http://www.blokfluit.org/>

Stichting Blokfluit (suom. nokkahuilusäätiö) on hollantilainen, voittoa tavoittelematon organisaatio, jonka tarkoituksena on tuoda esille nokkahuilun ohjelmistoa tuomalla se saataville maailmanlaajuisesti internetin avulla. Säätiön tärkein tehtävä on kahden ohjelmistoluettelon, oman aikamme nokkahuilumusiikin sekä historiallisen nokkahuilumusiikin ylläpitäminen ja täydentäminen. Säätiön perustaja on kuuluisa hollantilainen nokkahuilisti Walter van Hauwe ja ohjelmistoluetteloita ylläpitävät Amsterdamin konservatorion nokkahuiluopiskeluun tiivistä liittyvät Paul Leenhouts ja Jorge Isaac.

Tämä sivu on kohdistettu pääosin ammattilaisille, mutta harrastajatkin voivat löytää sivujen avulla mielenkiintoista soitettavaa. Teosten tiivistettyjä tietoja voi tarkastella rekisteröitymättäkin, mutta ilmaisen rekisteröitymisen avulla saa kaikki teosten tiedot näkyviin. Mukana on myös mm. nuottiesimerkkejä ja säveltäjien yhteystietoja.

<http://www.jazzrecorder.com/>

Tämä blogi keskittyy nokkahuilun rooliin jazzissa. Blogia ylläpitää italialainen Gianluca Barbaro, joka jazzpiano-opintojen lisäksi on opiskellut jazzia nokkahuilulla jopa kandidaatin tutkintoon asti (!). Lisäksi Barbaro soittaa nokkahuilulla vanhaa musiikkia ja on osallistunut lukuisille mestarikursseille.

Blogista voi seurata nokkahuilun ja jazzin hämmästyttävää kohtaamista ja ladata videoiden ja äänitiedostojen lisäksi mm. mielenkiintoisia artikkeleita koskien jazzia ja nokkahuilua.

<http://www.benoitsauve.net/>
<http://www.myspace.com/benoitsauve>

Benoit Sauvé on ranskalainen, itseoppinut nokkahuilisti, joka on hämmästyttänyt YouTubessa jazz-sooloillaan (tai oikeastaan soittamalla itse tekemiään soolotranskriptoita alkuperäisten soolojen päälle). Sauvé alkoi soittaa nokkahuilua 8-vuotiaana ja oli aluksi kiinnostunut kelttiläisestä musiikista ja rockista. Teini-iässä kiinnostuksen kohteeksi tuli jazz, ja ankan harjoittelun tuloksena Sauvé on lyönyt itsensä läpi yhtenä harvoista jazz-nokkahuilisteista. Hän esiintyy Keski-Euroopassa festivaaleilla ja studiomuusikkona. Mielenkiintoista on, että hän soittaa nokkahuilua kädet "vääripäin", eli että vasen käsi on alhaalla ja oikea ylhäällä.

<http://icking-music-archive.org/index.php>

Werner Ickingin musiikkiarkisto on yksi internetin laajimmista ilmaisia klassisen musiikin nuotteja jakavista sivustoista. WIMAA on erittäin helppo käyttää erilaisten hakutoimintojen avulla, ja ainakin itse olen löytänyt todella paljon hyviä teoksia soitettavaksi konserteissa. Teoksia on kaikenlaisille soittajille, monenlaisille kokoonpanoille, sovitettuina ja originaalimuodossa. Suurin osa nuoteista on pdf-muodossa, joten ne avautuvat kaikilla tietokoneilla joihin on asennettu Adobe Reader. Jos sinulla ei vielä ole Adobe Readeria, voit ladata sen täältä: <http://get.adobe.com/fin/reader/>. WIMAssa on teoksia monille eri soittimille (ja varsinkin vanhan musiikin soittimille), ja nokkahuiluteosten määrä on valtava. Erityisen kätevää on jos teoksesta on pdf-muotoisen nuotin lisäksi kuunneltavissa midi-tiedosto, tällöin voit avata nuotin koneelle ja pistää midin soimaan ja seurata nuotista teoksen kulkua. Kaikki Icking Music Archiven teokset ovat tekijänoikeusvapaita, joten niitä saa laillisesti printata.

Muita ilmaisia nuotteja jakavia sivustoja ovat muun muassa:
Petrucci Music Library
<http://www.imslp.org/wiki/>
Choral Public Domain Library
http://www2.cpdll.org/wiki/index.php/Main_Page
Mutopia <http://www.mutopiaproject.org/>
Australian kansalliskirjasto <http://trove.nla.gov.au/music/>

<http://www.instantharmony.net/Music/index.php>

Instant Harmony on tutkija David Lasockin tänä vuonna aikaansaama sivusto, josta voi ladata Lasockin vuosien varrella kirjoittamia artikkeleita ilmaiseksi tai pientä maksua vastaan. Lasocki on musikologian alalta 1980-luvulla väitellyt tohtori, joka on kirjoittanut tai toimittanut muutamia tärkeimpiä nokkahuilistien ammattikirjallisuuteen kuuluvia teoksia sekä lukuisia vanhaan musiikkiin liittyviä artikkeleita alan johtavissa julkaisuissa. Nyt osa näistä loppuunpainetuista teoksista on saatavana Instant Harmonyn sivuilta digitaalisessa pdf-muodossa. David Lasocki työskentelee Indianan yliopiston kirjastossa Bloomingtonissa kirjastonhoitajana.

<http://recorders.ning.com/>

NING on internetpalvelu, johon käyttäjät voivat luoda omia sosiaalisia verkostoja. Nokkahuilisti Hanneke van Proosdij on luonut nokkahuilistien oman Recorder-sivuston, jossa nokkahuilusta innostuneet ihmiset voivat tutustua. Sivustolle liittyminen on ilmaista, ja siellä voi mm. lukea nokkahuiluun liittyviä uutisia ja blogimerkintöjä, katsella käyttäjien lataamia kuvia ja videoita sekä keskustella foorumeilla.

<http://www.youtube.com/>

YouTubessa voi viettää syksyisiä iltoja nokkahuilumusiikkia kuunnellen. YouTubesta löytää mitä erikoisimpia nokkahuiluesityksiä, erinomaisista hirveisiin. Tässä muutamia hakusanoja, joita voi koittaa kirjoittaa YouTuben hakukenttään:
redpriest dan laurin (Dan Laurinin esitys Vivaldin Vuodenajoista)
recorder frans bruggen (tallenteita Frans Brüggengin esityksistä 1960-luvulta)

Tässä muutamia nokkahuiluun keskittyviä käyttäjiä:

<http://www.youtube.com/user/Caffienne1965>

<http://www.youtube.com/user/frquartet>

<http://www.youtube.com/user/flautasdulces>

Lisää nokkahuilumusiikkia löytyy hakusanoilla recorder ja blockflöte. Myös tunnettujen nokkahuilusolistien nimillä löytyy yllättävän paljon videoita.

Älä kuitenkaan unohda tärkeintä sivua: www.nokkahuilu.fi !

Suomen nokkahuiluseura ry

Yhdistyksen säännöt Tietoa nokkahuilusta Linkkejä Konserttikalenteri Yhteystiedot

Yleistä

Suomen nokkahuiluseura ry:n tarkoitus on koota yhteen suomalaiset nokkahuilusta, ammattilaiset, harrastajat ja soittimesta ja sen mukana kiinnostuneet. Yhdistys on perustettu syyskuulla 2008.

Seuran tahansaisten toiminta on sisältänyt mm. tapahtumia, konsertteja ja musiikkikursseja – kaikki menneet tapahtumat on kerätty tähän sivun oikeassa laidassa Ajankohtaista-osiossa. Yhdistyksellä on näiden rittemistävien lisäksi oma, kaksi kertaa vuodessa ilmestyvä tiedotuslehti Blookki, sekä aktiivinen postituslista.

Suomen nokkahuiluseuran jäsenmaksu on 12 euroa vuodessa ja siihen saavat liittyä kaikki nokkahuilusta ja nokkahuilusoitosta kiinnostuneet henkilöt, joida hyväksyvät yhdistyksen tarkoituksen ja säännöt.

Jos olet kiinnostunut Suomen nokkahuiluseuraan liittymisestä, lähetä sähköpostia osoitteeseen puheenjohtaja@nokkahuilu.fi

Ajankohtaista

10.10.2010
Nokkahuiluseuran uudet snot avattu Tervetuloa!

17.04.2010
Tapahtumapäivä Lautasaaren musiikkopistossa Heisingissä. Yhteisöllisverkshopeja, konsertti

06.04.2010
Blookki ilmestyy

Tapahtumapäivässä soitettiin yhdessä

Teksti: Anna Saunamäki

Kuvat: Eero & Anna Saunamäki

Suomen nokkahuiluseuran jo perinteeksi muodostunut keväinen tapahtumapäivä kokosi jälleen yhteen nokkahuilun ystäviä huhtikuisena lauantaina. Puuhapäivää vietettiin tällä kertaa Lauttasaaren musiikkiopistolla, ja teemana oli yhteissoitto. Opettajiksi saapuivat Fontanella-kvartetti Englannista sekä Pekka Silén Länsi-Helsingin musiikkiopistosta.

Aamupäivällä Fontanellan jäsenet jakautuivat ohjaamaan yhtyeitä. Osa kurssille osallistuneista oli jo aiemmin soitellut yhdessä, osittain porukat muodostettiin ilmoittautumisten perusteella. Kurssilaisilla oli mukanaan omaa nuottimateriaalia, johon opettajat sujuvasti lisäilivät vielä uuttakin soitettavaa. Ryhmädynamiikkaa harjoiteltiin erilaisin keinoin: kokeiltiin jopa, miten yhteissoitto onnistuisi lattialla selällään maaten ilman nuotteja ja katsekontaktia toisiin soittajiin.

Fontanellassa soittavat Rebecca Austen-Brown, Annabel Knight, Katriina Boosey ja Louise Bradbury.

Kurssin päätteeksi Fontanella piti vielä lämminhenkisen lounaskonsertin esittäen pöimintoja Suomenkiertueensa ohjelmistosta. Yhtyeen vierailu oli kaiken kaikkiaan erittäin antoisa. Fontanellan inspiroivasta ja iloisesta opetustavasta pidettiin kovasti, ja kurssille osallistuneet saivat varmasti lisäntoa yhdessä soittamiseen myös jatkossa.

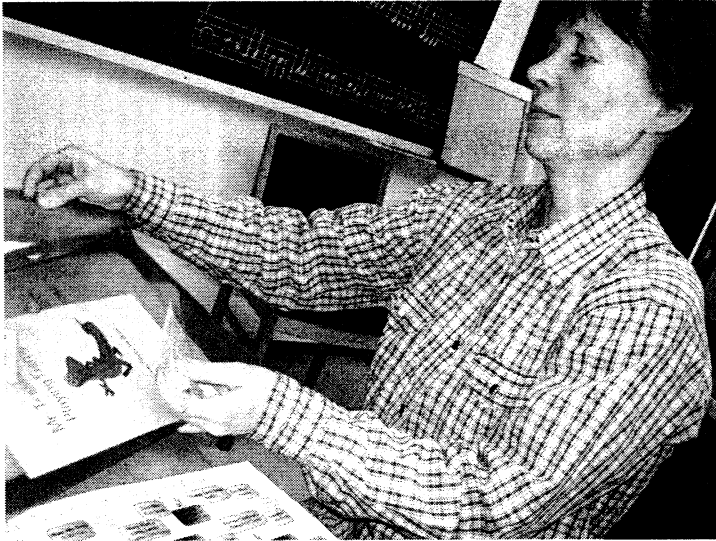
Iltapäivällä keskityttiin yhteissoiton improvisatorisempaan puoleen, kun Länsi-Helsingin musiikkiopiston nokkahuilunsoiton lehtori Pekka Silén saapui pitämään ryhmätuntia aloittelevammille soittajille teemalla ”Luonnon ääniä ja balilaisia rytmejä”. Tunnilla yhdistyi sujuvasti improvisointi ja tarkka rytmihallinta. Tuulen suhinnaa, linnunlaulua ja sateen ropinaa taitettiin ilmoille suur- ja keskikappaletta käyttäen, ja hiljalleen alkaneet luontoäänet tiivistyivät ja yhdistyivät lopulta hauskaasti huojuvaksi rytmipatsaaksi. Heittäytymällä, keskittymällä ja toisia kuuntelemalla syntyi teos, joka oli joka soittokerralla hieman erilainen.

Vilpitiön innostus yhteiseen asiaan jätti jälleen iloisen mielen myös järjestäjille. Tältä pohjalta on hyvä suunnitella ensi vuoden tapahtumia.

Eija Puukko teki pohjoismaista nokkahuiluhistoriaa

Teksti ja kuva: Henna Mäkelin

Kouvolalainen Eija Puukko opettaa Suzuki-nokkahuilua ensimmäisenä Pohjoismaissa.

- Mietin kyllä pitkään, lähteäkö mukaan. Tunnit ovat sentään Englannissa! Sinne pitää lentää monta kertaa vuodessa. Kokemus on kyllä ollut vaivan väärti, Eija Puukko kertoo.

Pohjois-Kymen musiikkiopistossa Suzuki-menetelmää vuodesta 1993 käyttäneellä poikkihuilunsoiton opettajalla on aina ollut nokkahuiluoppilaitakin. Puukko päätti lähteä nokkahuilun Suzuki-opettajakoulutukseen vuonna 2008, kun siihen tarjoutui ensimmäinen tilaisuus. Hän oli jo vuosikautia miettinyt, miten vielä lukutaidoton alle kouluikäinen pääsisi soittamaan nokkahuilua.

- Meitä opettajaopiskelijoiota aloitti silloin kolme ja nyt viime kevään ryhmässä kuusi. Opiskelijat ovat Belgiasta, Saksasta ja Englannista.

Suzuki-metodilla nokkahuilua opettavat ovat Euroopassa vielä harvinaisuus, mutta esimerkiksi Perussa ja muualla Etelä-Amerikassa heitä on Puukon mukaan runsaasti.

Suzuki-opettajilla on viisi tutkintotasoja. Nokkahuilulla Puukko on suorittanut niistä ensimmäisen. Poikkihuilunsoiton opettajana hän on suorittanut jo kaikki viisi. Lisäksi hän kouluttaa Suzuki-poikkihuilun opettajia. Tutkinnot koostuvat kirjallisista tehtävistä sekä Suzuki-kirjojen kappaleista, jotka pitää opetella soittamaan ja opettamaan ulkoa. Lisäksi täytyy antaa opetusnäyte ja läpäistä haastattelu. Puukko suoritti tänä keväänä Metropolia-ammattikorkeakoulussa musiikkipedagogin yamk-tutkinnon. Hänen opinnäytetyönsä oli nimeltään Suzuki-nokkahuiluopetuksen esittely ja vertaileva tutkimus Pohjois-Kymen musiikkiopiston Suzuki-oppilaiden opinnoista vuosina 1993-2008.

Puukolla on neljä Suzuki-nokkahuiluoppilasta, iältään 4-11 vuotta. Pienimmälläkään oppilalla ei ole ollut ongelmia tarttua sopraanonokkahuiluun. Pikemminkin erot ovat sukupuolten väliset. Tyttöjen kädet ovat poikia hennommat. Suzuki-soitossa painotetaan yhteissoiton tärkeyttä, joten ryhmäharjoitukset aloitetaan heti, kun kappaleet osataan kunnolla.

- Ryhmää tarvitaan. Se kannustaa merkittävästi. Äänimaailma laajenee pelkäästä sopraanosta nopeasti kamarimusiikkiin. Puukon oppilaat soittavat jo nokkahuilupienryhmissä sekä kitaran ja cembalon säestyksellä.

Kappaleiden opettelu aloitetaan aina kuuntelemalla ne ensin levyiltä, joilla soittavat nokkahuilisti Marion Verbruggen, gambisti Mary Springfels ja cembalisti Arthur Haas. Kuulokuvan tukemana aletaan harjoitella kappaletta hyvin pienissä paloissa.

- Jopa 2-3 sävelen yhdistelminä, tai vaikka pelkkää rytmiä kielittämällä. Kun kappale alkaa sujua yksin, sitä aletaan soittaa ryhmässä.

Suzuki-kirjoissa painopiste on barokkimusiikissa, mutta opettaja voi hyvin poimia kappaleita mukaan vaikkapa kansanmusiikista, lastenlaulujen joukosta tai populaarimusiikista. Suzuki-tunnit koostuvat kahdesta 15 minuutin soittohetkestä. Ensin soitetaan opettajan kanssa, sitten kuunnellaan, kun opettaja soittaa toisen oppilaan kanssa. Kuulonvarainen oppiminen on tärkeää.

Jotta pienet sormet pystyvät soittamaan, tarvitaan apukikkoja: nokkahuilun reiät peitetään ensimmäisten tuntien ajaksi teipillä. Teippejä lähdetään poistamaan sitä mukaa, kun sävelet alkavat syttyä kauniisti sormien löytäessä paikkansa.

- 6-vuotiaan oppilaan kanssa tuli ongelma, kun hänen etuhampaansa olivat lähteneet ja pilli meni liian syvälle suuhun, Puukko naurahtaa.

Nokkahuilunsoiton aloittamista helpottaa ergonominen soittoasento. Haastavaa Puukon mukaan on sävelpuhtaus ja artikulaatio. Hänelle on luontevaa verrata nokka- ja poikkihuilua.

- Huilussa on läppiä, joten on erityisen työn takana, että sormi painaa läpän kiinni. Toisaalta, nokkahuilistin sormen liikkeen tulee olla täsmällinen. Poikkihuilu vaatii enemmän ilmaa. Nokkahuilu taas soi pienelläkin ilmamäärällä – ja juuri siksi soitossa kuuluu kaikki. Mitään ei saa anteeksi.

Suzuki-opetuksessa vanhemmat otetaan opintoihin mukaan: heidänkin on opetettava soittamisen alkeet.

- En vaadi vanhemmilta supertaitoja, mutta heidän on tiedettävä, miten vaikeaa soittaminen on. Joskus vanhempien apua tarvitaan, jos kesäloman jälkeen on iskenyt lorvikatarrin - tai esiintyy lepokitkaa, kuten Puukko asian ilmaisee.

Siihen voi auttaa vaikkapa Mr. Telemann's Playing Game, jonka Puukko vetäisee esiin luokkansa kaapin kätkeistä. Jos nopalla heittää kolmosen, saa soittaa sävelmän Now We Sing. Kutosella saa nostaa tehtäväkortin, jossa voi lukea vaikkapa seuraavaa: laita nokkahuilusi pöydälle, ravistele käsiä, olkapäitä, masua ja polvia. Kysymyskorteissa saattaa piillä kysymys: mitä tarkoittaa allegro? Ja kotitehtäväksi saattaa tulla: soita Majjan karitsa jokaisella kodin tuolilla istuen.

**Moeckin ja Mollenhauerin
nokkahuilut
löydät meiltä:**

www.soitinlaine.fi

NOKAKKAIN

Nokkahuiluharrastaja törmäilee musiikin maailmassa

Mekkala on melkoinen

Tämä piipari on viime aikoina puhkunut pilliinsä erityisen innokkaasti kansanmusiikkia. Osaksi syynä on soittokavereiden hajoaminen ympäri Suomenmaata, jolloin on pitänyt etsiä uusia. Toinen syy on sydämeen syttynyt palo tätä musiikin runsaudensarvea kohtaan.

Pohjois-Kymen musiikkiopistossa kokoontuu viikoittain Mekkala-ryhmä. Se on kaikille avoin iästä, soittimesta ja osaamisen tasosta riippumatta. Kappaleet opetellaan korvakuulolta ja soitetaan ulkoa. Ryhmässä opetellaan myös soittamaan vauhdissa stemmoja sekä koristelemaan ja muuntelemaan melodioita. Kesän kiersimme ympäri Kouvolaan pitämässä kansanmusiikkijameja kesäteatteriesitysten yhteydessä.

Nokkis sopii kansanmusiikkiin mainiosti. Soitin on ketterä sekä tarpeeksi äänekäs erottuakseen ja silti soidakseen osana ryhmää. Tarkoitus kun on, että kukaan ei ole jatkuvasti solisti. Sävyä voi vaihtaa korvaamalla sopraanon tenorilla. Kromaattisesti soittaminen on helpompaa kuin esimerkiksi tinapillillä, jolloin soitinta pitää vaihdella sävellajien sanelemana.

Syksyni kohokohta oli, kun pääsin soittamaan kansanmusiikkipedagogi Mauno Järvelän kaksipäiväiselle kurssille. Meitä nokkahuilisteja oli peräti kaksi kappaletta, muita musiikin harrastajia ja ammattilaisia 60: poikkihuilisteja, klarinetisti, viulisteja, haitaristeja, kontrabasisti, sellistejä... Harvoin pääsee soittamaan niin suuressa porukassa.

Koen oppivani kansanmusiikin parissa jatkuvasti uutta, vaikka kappaleet ovatkin teknisesti helpompia ja lyhyempiä kuin vaikkapa barokkisonaatit. Improvisoinnilla on soittamisessa suuri rooli. Kappaleen jokainen soittokerta on erilainen, riippuen omista tai muiden tekemisistä. Korvakuulolta opettelu aktivoi aivan eri aivojen osia kuin nuoteista soittaminen. Kappaleita opetellaan viikoittain lisää, ja niiden kirjo on suuri: on muun muassa ruotsalaista, irlantilaista ja suomalaista kansanmusiikkia.

Erityisesti nautin monelle kansanmuusikolle tyypillisestä asenteesta soittamiseen. Pingottaa ei tarvitse, ja kauneusvirheet soitossa ovat sallittuja. "Virheet ja huonot soolot pitää soittaa pois", toteaa ohjaajamme, jos joku harmittelee sormien sekoiluja.

Uuden asennoitumisen myötä olen rohjennut alkaa soittamaan myös muita instrumentteja – mitä en ole mokien pelon ja liiallisen itsekriittisyyteni takia ennen uskaltanut. Tinapillin alkeet oppii melko helposti, koska sormitukset ovat osittain lähellä nokkahuilua. (Muuten instrumentit ovatkin sitten erilaisia!) Toinen uusi tuttavuus on kitara. Ensi kesän iltanuotioita odotellessa!

Henna Mäkelin

Kirjoittaja on ollut nokkahuiluharrastaja Kouvolassa vuodesta 1987.

BLOKKI ilmestyy jälleen keväällä!

Lähetä juttuideoasi osoitteeseen:
sihteeri@nokkahuilu.fi

Perustettu vuonna 2008
Kotipaikka: Helsinki
Jäsenmäärä (10/2010): 54

Hallitus kaudella 2010:

Eero Saunamäki, puheenjohtaja
puheenjohtaja@nokkahuilu.fi

Riikka J. Holopainen, varapuheenjohtaja

Anna Saunamäki, sihteeri
sihteeri@nokkahuilu.fi

Reetta Varjonen-Ollus, talousvastaava

www.nokkahuilu.fi